

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

06 mai 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Petru Ursache,

Judecătorii – Constantin Alerguș, Ghenadie Nicolaev, Nicolae Gordilă,
Vladimir Timofti,

a judecat în ședință publică recursurile ordinare declarate de inculpatul Butuc Alexandru și avocatul acestuia Cobzac Gheorghe, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 mai 2013, în cauza penală în privința lui

Butuc Alexandru Ion,

născut la 18 octombrie 1966, originar și domiciliat pînă la reținere în mun. Chișinău, str. Grădinilor 60, ap. 78.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. de la 15 august 2012 - pînă la 26 februarie 2013 (instanța de fond);

2. de la 26 aprilie 2013 - pînă la 28 mai 2013 (instanța de apel);

3. de la 23 octombrie 2013 – pînă la 06 mai 2014 (instanța de recurs ordinar).

Procedura de citare a fost legal executată.

S-au prezentat:

Avocatul Cobzac Gheorghe și inculpatul Butuc Alexandru, care au susținut recursurile ordinare declarate, solicitînd admiterea lor în sensul declarat.

Procurorul Sergiu Crijanovschi s-a pronunțat pentru respingerea recursurilor ordinare declarate, ca fiind nefondate.

Avocatul Ciobanu - Nițuleac V. în numele părții vătămate Gudaitis S., care a solicitat respingerea recursurilor declarate de inculpat și avocatul acestuia, considerîndu-le neîntemeiate, cu menținerea deciziei instanței de apel.

Partea vătămată Gudaitis Serghei fiind citat legal în ședința instanței de recurs nu s-a prezentat.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 26 februarie 2013, Butuc Alexandru, a fost condamnat:

- în baza art. 290 alin. (1) Cod penal, la amendă în mărime de 300 unități convenționale, echivalentul a 6 000 lei;

- în baza art. 292 alin. (1) Cod penal, la amendă în mărime de 300 unități convenționale, echivalentul a 6 000 lei;

- în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, la 10 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita activitate de administrare a bunurilor altor persoane pe un termen de 5 ani.

În conformitate cu prevederile art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul total al pedepselor aplicate, definitiv i-a fost stabilită pedeapsa de 10 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a exercita activitate de administrare a bunurilor altor persoane pe un termen de 5 ani, și amendă în mărime de 600 unități convenționale, echivalentul a 12 000 lei.

Prin aceeași sentință, Butuc Alexandru a fost achitat de sub învinuirea de săvârșire a infracțiunii prevăzute de art. 360 alin. (2) Cod penal, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Acțiunea civilă depusă de Gudaitis Serghei, a fost admisă parțial, prin care s-a dispus încasarea de la Butuc Alexandru, în beneficiul lui Gudaitis Serghei, prejudiciul material în sumă de 250 000 Euro, echivalentul cursului oficial în valută națională la momentul executării hotărârii.

Acțiunea civilă înaintată de Gudaitis Serghei, referitor la automobilul de model „Nissan Infiniti FX 35” cu n/î C NF 086 a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra acesteia să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut că, în perioada aprilie-decembrie 2008, Butuc Alexandru, urmărind scopul dobîndirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune și abuz de încredere, folosindu-se de relațiile îndelungate de prietenie cu Gudaitis Serghei, sub pretextul desfășurării afacerilor comune, personal și prin intermediul lui Suhușin Alexandru, a primit, în rate, de la Gudaitis Serghei, atît pe teritoriul Republicii Moldova, cît și pe teritoriul Federației Ruse, or. Sankt-Petersburg, suma de 45 000 Euro, bani pe care i-a însușit, procurînd 50 ha de teren agricol, la prețul de 900 euro pentru 1 ha, amplasat în s.Talmaza, r-nul Ștefan-Vodă, înregistrînd terenul indicat pe numele mamei sale Butuc Tamara, ulterior, refuzînd să-i restituie lui Gudaitis

Serghei, atît terenul indicat, cît și banii primiți pentru procurarea acestuia. Prin acțiunile sale intenționate Butuc Alexandru a cauzat părții vătămate un prejudiciu material în proporții deosebit de mari.

Tot el, Butuc Alexandru, urmărind realizarea aceluiași scop de dobîndire ilicită a bunurilor altei persoane, în luna mai 2008, aflîndu-se în or. Sankt-Petersburg, Federația Rusă, a primit de la Gudaitis Serghei automobilul de model „Nissan Infiniti FX 35”, anul fabricării 2003 și bani în sumă de 5 000 Euro, destinați pentru achitarea plăților vamale, înregistrînd ulterior automobilul dat pe numele feciorului său Butuc Alexandru Alexandru, refuzînd să-i restituie lui Gudaitis Serghei, automobilul nominalizat, însușindu-l și folosindu-l în scopuri personale, prin ce a cauzat părții vătămate un prejudiciu material în proporții deosebit de mari, în sumă de 25 000 Euro.

Tot el, la 25 august 2011, urmărind scopul de dobîndire ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, aflîndu-se în apartamentul nr. 21, din str. Miron Costin, nr. 3/1, mun. Chișinău, a primit de la Gudaitis Serghei, bani în sumă de 550 000 Euro, dintre care o parte urma să-i utilizeze la procurarea unui apartament pentru partea vătămată, iar cealaltă parte la desfășurarea afacerilor comune. Butuc A. și-a asumat obligația de a păstra suma indicată temporar, ulterior, restituindu-i lui Gudaitis Serghei, doar mijloacele bănești în sumă de 300 000 Euro, iar restul banilor în sumă de 250 000 Euro, a refuzat să-i restituie părții vătămate, însușindu-i și folosindu-i în scopuri personale, prin ce a cauzat ultimului un prejudiciu material în proporții deosebit de mari.

Prin acțiunile sale intenționate Butuc Alexandru a cauzat părții vătămate Gudaitis Serghei un prejudiciu material în proporții deosebit de mari în sumă de 320 000 Euro, care conform cursului oficial al BNM constituie 4 598 400 lei.

Tot el, Butuc Alexandru, intenționat, pe parcursul unei perioade îndelungate de timp de pînă la 11 februarie 2012, cînd au fost depistate și ridicate de către colaboratorii de poliție în cadrul percheziției efectuate la domiciliul său situat pe str. Miron Costin 3/1, ap.21 mun.Chișinău, fără autorizația corespunzătoare, a depozitat și păstrat: cinci grenade ofensive de mîna de tip RGD-5, confecționate industrial, cu acțiune prin schije și suflu, destinate pentru nimicirea forței vii în ofensivă și defensivă, o grenadă ofensivă de mîna de tip RG-42, confecționată industrial, cu acțiune prin schije și suflu, destinată pentru nimicirea forței vii în ofensivă și defensivă, unsprezece grenade defensive de mîna de tip F-1, cu acțiune prin schije și suflu, destinate

pentru nimicirea forței vii în defensivă, confecționate industrial, utile pentru producerea exploziei și nimicirea forței vii în asamblare cu un focos de tip UZRGM, UZRGM-2 sau FG-M, trei grenade cumulative antitanc de model RKG-3EM, confecționate industrial în România, care conțin încărcătură explozivă-amestec de trinitrotoluen (trotil), cu hexogen în proporție de 45/55, destinate pentru distrugerea tehnicii blindate și a adăposturilor adversarului, două focoase pentru grenadele de mână de tip RKG-3, confecționate industrial și destinate pentru detonarea încărcăturii explozive de bază, un focos de tip FG-M, confecționat industrial și destinat pentru detonarea încărcăturii explozive a grenadelor de ofensivă și defensivă de modelul F-1, RG-42 și RGD-5, șapte focoase de tip V3PTM-2, zece focoase de tip V3PTM, confecționate industrial în URSS și două focoase de tip UZRGM, confecționate industrial în România, destinate pentru detonarea încărcăturii explozive a grenadelor de ofensivă și defensivă de modelul F-1, RG-42 și RGD-5, corpul a două mine antiinfanterie de model MAI-75, cu acționare la apăsare, confecționate industrial în România, care conțin încărcătură explozivă - trotil, două capse de model CD-8R, confecționate industrial în România, cu acționare prin percuție, destinate pentru inițierea încărcăturii explozive din interiorul minelor antiinfanterie MAI-75, două lovituri de calibrul 30 mm, de model BOГ-17M, confecționate industrial, cu focos de cap, cu acționare instantanee, cu autodistrugere, care conțin încărcătură explozivă hexogen flegmatizat, de la aruncătorul de grenade automat АГС-17 de calibrul 30 mm, destinate pentru producerea exploziei și nimicirea forței vii la distanțe de până la 1 700 m, două cartușe militare cal. 23 mm, cu lovitură centrală cu proiectile de tip perforant-incendiar-trasor și al doilea de tip exploziv-incendiar, confecționate industrial, destinate pentru efectuarea de trageri din tunurile de model 3У-23-2, 3СУ-23-4 Шилка, 3СУ-23М1, trei cartușe militare cal.14,5 mm, cu lovitură centrală cu gloanțe de tip perforanți-incendiar, confecționate industrial, destinate pentru efectuarea de trageri din mitralieră de calibrul mare de model КПВТ, ПКП, СКП, 3ПУ-1, 3ПУ-2, 3ПУ-4, două cartușe militare cal. 12,7 mm, cu lovitură centrală cu gloanțe de tip perforant-incendiar-trasor și perforant-incendiar, confecționate industrial, destinate pentru efectuarea de trageri din mitraliere de model ДШК, ДШКМ și НСВ Утѐс, 586 cartușe militare cal. 5,45 x 39 mm, cu lovitură centrală, avînd gloanțe cu miez de oțel, confecționate în condiții de uzină, destinate pentru trageri din pistoale-mitraliere de tipul АК-74, АКС-74, АКС-74U, АК-105, АН-94, puștile-mitraliere de tipul РПК-74, РПКС-74, 148

cartușe militare cal. 5,45 x 39 mm, cu lovitură centrală, avînd gloanțe trasoare cu miez de oțel, confecționate în condiții de uzină, destinate pentru trageri din pistoale-mitraliere de tipul AK-74, AKS-74, AKS-74U, AK-105, AN-94, puștile-mitralieră de tipul RPK-74, RPKS-74, 10 cartușe cal. 7,62 x 25 mm, cu lovitură centrală, confecționate în condiții de uzină și destinate pentru trageri din pistoale de model TT (Tulischi Tocarev), pistoale de mitralieră PPD, PPȘ, PPS, CZ-52, pistoale-mitralieră mod.50, 54, 64 (China), M-56 (Iugoslavia), mod.49 (Coreia), M-52 (Iran), C50m (Vietnam), 89 cartușe de calibrul 5,6 mm (22Lr), cu lovitură circulară și glonț de plumb, destinate pentru efectuarea de trageri din pistoale de model Magolin, Margo 22LR, WALTHER P22, TAURUS PT22, BERETTA 87 Cheetah, Colt 22, revolvere Smirnski, HOLEK, ARMINIUS, puștile TO3-8, TO3-17, TO3-18, MLI-12, MLI-12, un cartuș de calibrul 7,65 mm BROWNING, cu lovitură centrală, confecționat în condiții de uzină, destinat pentru trageri din pistoalele de tip ASTRA mod. 1915, BAYARD mod. 1923, BERETTA mod. 1934 TOMCAT, BROWNING mod. 1900, .910, 1922, WALTER mod.4, PP, PPK, SAUER mod.38(H), MAUSER mod. HSc, MINTĂ 29, 37, 48, CZ VZOR 27, 50, 70, STOCK, 14 cartușe de calibrul 35 ABX încărcate cu alice, confecționat industrial, destinate pentru trageri din pistoale de model Super P35 cal. 35 G, un cartuș de calibrul 9,5 mm, încărcat cu alice, cu lovitură centrală, confecționat industrial, destinat pentru efectuarea de trageri cu alice pentru revolvere, calibrul 9,5 mm, 3 cartușe atipice cu lovitură centrală, confecționate artizanal din tuburi de la cartușe de autoapărare de calibrul 9 mm PA, încărcate cu pulbere și alice de plumb, utile pentru efectuarea tragerilor, care, conform raportului de expertiză balistică nr.617-619 din 13.03.2012, se atribuie la muniții și sunt utile pentru efectuarea tragerilor.

În condiții nestabilite, Butuc Alexandru, a făcut rost, depozitat și păstrat la domiciliul său, din mun. Chișinău, str. Miron Costin, nr. 3/1, ap.21, o perioadă îndelungată de timp de pînă la 11 februarie 2012, cînd în cadrul percheziției au fost depistate și ridicate de către colaboratorii de poliție următoarele: un pistol-mitralieră militară de luptă cu nr.869432187 de model AKS-74U, cu țeava ghintuită de calibrul 5,45 x 39 mm, cu lovitură centrală, confecționat industrial în anul 1986 la uzina din or. Ijevsc Federația Rusă, un pistol-mitralieră cu nr.885399809, de model AK-74, care se referă la categoria armelor de foc și este un pistol-militar de luptă, cu țeava ghintuită, cu calibrul 5,45 x 39 mm, cu lovitură centrală, confecționat industrial în anul 1988 la uzina Ижевский машиностроительный завод, din or. Ijevsc Federația Rusă, o armă

de foc atipică, de model TOZ-34P, cu nr. 18254, modificată prin retezarea patului și a țevii pînă la 382 mm, din arma de vînătoare cu două țevi lise de calibrul 12, cu lovitură centrală, produsă industrial la uzina Тульский Оружейный Завод, din or Tula, Federația Rusă, o armă de foc atipică, modificată prin retezarea patului și a țevilor pînă la 432 mm. din arma de vînătoare cu două țevi lise de calibrul 16, cu lovitură centrală, de model TOZ-BM, cu nr.69070, produsă industrial la uzina nominalizată mai sus, din or Tuia Federația Rusă, o armă de foc deghizată de tip pistol-stilou cu lovitură circulară, cu țeava lisă, confecționată artizanal și destinată pentru efectuarea de trageri cu cartușe 22 LR, un pistol care este o armă de foc atipică cu țeava lisă modificat artizanal prin îngustarea canalului țevii pentru a efectua trageri cu cartușe de vînătoare de calibrul 12 x 70, din pistol de semnalizare de model СПШ (Сигнальный пистолет Шпагина), cu seria și numărul KG 03877, cu țeava lisă, cal. 26 mm, cu lovitură centrală, cu cocoșul exterior, confecționat industrial în Polonia în anul 1966, o armă de foc atipică, modificată din armă cu țeava ghintuită de calibrul 22 LR, cu lovitură circulară, de model TO3-18, confecționată industrial în or. Tula, Federația Rusă, prin retezarea patului și retezarea țevii pînă la 278 mm.

Potrivit raportului de expertiză nr. 544-546 din 14 martie 2012, armele enumerate mai sus, se referă la categoria armelor de foc și se află în stare de funcționare fiind utile pentru trageri.

Tot el, Butuc Alexandru, pe parcursul unei perioade de timp îndelungate de pînă la 11 februarie 2012, cînd au fost depistate și ridicate de către colaboratorii de poliție în cadrul percheziției efectuate la domiciliul său din mun. Chișinău, str. Miron Costin 3/1, ap.21, fără autorizația corespunzătoare, a depozitat și păstrat următoarele: un calup de TNT (trinitrotoluen) de 400 g, un calup de TNT (trinitrotoluen) de 200 g, TNT (trinitrotoluen) în formă de substanță fărîmițată cu masa de 15,79 g, toate confecționate industrial în URSS și destinate pentru executarea lucrărilor de distrugere la suprafață, în sol și în apă, fiind inițiate cu ajutorul capsei detonate sau unui detonator electric, un cartuș de imitare de tip ИМ-120М, confecționat industrial, destinat pentru imitarea sunetului exploziei minei de cal. 120 mm, un cartuș de imitare de tip ИМ-82, 107М, confecționat industrial, destinat pentru imitarea sunetului exploziei minei de cal. 82 sau 107 mm, obiecte, care conform raportului de expertiză nr. 544-546 din 14 martie 2012 fac parte din categoria substanțelor explozive și pe care Butuc Alexandru, le-a păstrat fără autorizația

corespunzătoare la domiciliul său, până la 11.02.2012, când au fost depistate și ridicate de către colaboratorii de poliție în cadrul percheziției.

Butuc Alexandru, de către organul de urmărire penală a fost învinuit în aceea că, în perioada anilor 2006-2009, acționând în baza procurilor eliberate de către Gudaitis Serghei Albert și Gudaitis Alexei Albert, a perfectat pe numele lui Gudaitis Alexei, cetățean al RM, un buletin de identitate cu seria și numărul A 20115207 și un pașaport cu seria și numărul A 3533900 pe numele lui Gudaitis Serghei, cetățean al RM un buletin de identitate, cu seria și numărul A 20130473, un pașaport, cu seria și numărul A 3426483, un livret militar cu seria și numărul LM 112424, precum și alte acte importante pentru ei, care ulterior, fiind solicitate de către titulari, a refuzat să le restituie titularilor, tăinuind de ei aceste acte și păstrându-le la domiciliul lui Fomina Valentina, din mun. Chișinău, str.Bogdan Voievod, nr. 2/2, ap.54, unde, au fost depistate de către colaboratorii poliției în cadrul percheziției din 11.02.2012.

3. Nefiind de acord cu sentința instanței de fond au declarat apel:

- acuzatorul de stat, care a solicitat casarea acesteia, din motivul blîndeții pedepsei și ilegalității acesteia, în partea achitării pe faptul comiterii de către inculpat a infracțiunii prevăzută de art.360 alin.(2) Cod penal și pronunțarea unei noi hotărîri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care, Butuc Alexandru să fie condamnat în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, la 14 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții privind gestionarea mijloacelor bănești pe un termen de 5 ani, în baza art.290 alin.(1) Cod penal, la 2 ani închisoare, în baza art.292 alin.(1) Cod penal, la 3 ani închisoare și în baza art.360 alin.(2) Cod penal, la 3 ani închisoare. În temeiul art.84 alin.(1) Cod penal, pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, să-i fie stabilit de 20 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și să exercite activitate ce ține de administrarea mijloacelor bănești pe un termen de 5 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

În argumentarea soluției solicitate, procurorul a invocat că instanța de fond la stabilirea pedepsei, nu a luat în considerație cauzele, condițiile și motivele comiterii infracțiunilor incriminate, aplicînd inculpatului o pedeapsă prea blîndă în coraport cu faptele comise, ca urmare, pedeapsa penală nu-și va atinge scopurile enunțate în prevederile art. 61 Cod penal. Mai mult ca atît, instanța nu a ținut cont nici de faptul că inculpatul a păstrat la domiciliul său o perioadă îndelungată un număr impunător de arme și muniții, care puteau

pune în pericol, în orice moment, viața persoanelor care locuiau în imediata apropiere.

Referitor la infracțiunea prevăzută de art. 360 alin.(2) Cod penal, apelantul a invocat că aceasta a fost consumată, existînd semnele caracteristice a laturii obiective, fiind atins scopul urmărit de către inculpat și anume limitarea libertății persoanei și de circulație, totodată, menționînd că acest fapt nu s-a produs din considerentul că, partea vătămată, la acel moment, a deținut și alte acte care-i confirmau identitatea sa.

- inculpatul Butuc Alexandru, care a solicitat casarea sentinței, în partea condamnării în baza art.190 alin. (5) Cod penal, admiterea acțiunii civile și transmiterea automobilului de model „Nissan Infiniti FX 35” spre păstrare părții vătămate, dar nu proprietarului legal, rejudecarea cauzei și pronunțarea în această parte a unei noi hotărîri prin care să fie achitat, în temeiul art. 390 alin. (1) pct.3) Cod de procedură penală, deoarece fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, dar constituie un litigiu de ordin economic, cu dispunerea admiterii în principiu a acțiunii civile și lăsarea spre soluționare în ordine civilă, predarea automobilului de model „Nisan Infiniti” proprietarului legal.

Inculpatul a menționat că, toate probele din materialele cauzei indică direct la faptul că el nu a avut intenția să însușească careva bani de la Gudaitis Serghei sau de la proprietarul real a banilor Gudaitis Alexei, inclusiv terenurile de pămînt din or. Ștefan-Vodă sau altceva. El, întotdeauna a confirmat că, între dînsul și Gudaitis S. a apărut un litigiu, care este de ordin strict civil, economic, și dimpotrivă, Gudaitis Serghei încerca să însușească toți banii din afacerile comune. Practic tot lucrul era efectuat de inculpat, pentru care nu era răsplătit, singur și-a cumpărat apartament în Rusia, dobîndind și un credit în acest sens. Despre necesitatea clarificării calculelor pînă la ultimul bănuț, i-a spus de mai multe ori lui Gudaitis Serghei, însă astfel de întâlniri au fost evitate de ultimul.

Învinuirea adusă lui Butuc A. și anume – intenția de a însuși bunurile altei persoane prin escrocherie, este bazată pe faptul, că inculpatul nu era de găsit o perioadă de timp, apoi el ar fi avut intenția de a însuși banii, pămîntul, automobilul, precum și de a limita deplasarea lui Gudaitis S., fapt ce nu corespunde realității și care este confirmat prin probele din dosar, inclusiv prin declarațiile martorilor acuzării, declarațiile părții vătămate, extrasul din discuțiile electronice dintre martorul Suhușin A. și Butuc A.

Inculpatul afirmă că nu s-a ascuns și niciodată nu a fost căutat, dar în timpul concediului de odihnă a venit în Moldova să se odihnească și să pună capăt datoriilor și afacerilor din Moldova. Ulterior, a revenit la lucru în Sankt Petersburg, iar după ce a aflat că Gudaitis S. a scris plîngere în privința sa la Procuratura Generală, la 25.11.2011 s-a concediat de la serviciu, fapt, despre care l-a informat și pe Gudaitis Alexei, după care la 05.12.2011 a venit în Moldova, iar Gudaitis S. nu l-a căutat în această perioadă, cât și ulterior.

Instanța de fond nu a dat apreciere tuturor probelor din dosar, apreciindu-le unilateral, iar probele ce dovedesc nevinovăția sa, nu le-a dat aprecierea corespunzătoare, ignorînd prevederile art.101 Cod de procedură penală, concluzionînd prezența infracțiunii de escrocherie prin forma de asumare de către A. Butuc a angajamentului, precum că ultimul încă la momentul intrării în posesia bunurilor ar fi avut scopul însușirii lor și nu avea de gînd să-și îndeplinească angajamentul asumat. Astfel, în această parte este necesar de evidențiat că:

- Butuc A. niciodată nu a negat primirea banilor de la Gudaitis, inclusiv pentru dezvoltarea afacerilor comune, fapt care se menționează chiar și în actul de acuzare;

- inculpatul nu a intrat în posesia ilegală a banilor primiți de la Gudaitis S., ci a intrat în posesia legală a lor, fapt declarat însăși de partea vătămată și susținut de acesta pe parcursul ședințelor de judecată și anume că i-a transmis bani pentru afacerile comune, procurare de apartament la inițiativa sa;

- el nu a îndeplinit acțiuni ilegale de ademenire a lui Gudaitis S. ca acela să-i transmită lui banii pentru dezvoltarea afacerilor, dar a fost o decizie personală a părții vătămate, confirmată de acesta în toate audierile sale precedente.

Referitor la acțiunea civilă, consideră că a fost admisă neîntemeiat suma de 250 000 Euro, nefiind luate în considerație probele prezentate, conform cărora o parte considerabilă din banii primiți pentru dezvoltarea afacerilor au fost cheltuiți conform destinației. În acest sens, urmează a fi efectuat un calcul detaliat al relațiilor de afaceri, iar mai apoi de văzut care este soldul datoriei.

Instanța de judecată a admis în principiu și acțiunea civilă privind automobilul de model „Nissan Infiniti FX 35”, fără prezența în proces a proprietarului legal Butuc Alexandru Alexandru - junior, prin ce l-a limitat în drepturi.

Totodată, contrar prevederilor art.162 Cod de procedură penală, a dispus transmiterea automobilului „Nissan Infinity FX 35” spre păstrare părții vătămate Gudaitis Serghei, însă dreptul de proprietate urmînd a fi stabilit într-un proces de judecată, în ordine civilă.

Mai mult, prevederile art.162 CPP, nu acordă instanței de judecată dreptul de a transmite careva bunuri la păstrare altei persoane decât proprietarului legal, pînă la soluționarea cauzei într-un proces civil, astfel fiind admisă o încălcare imperativă a normelor Codului de procedură penală.

Prin urmare, acțiunile lui Butuc A. nu pot fi calificate ca fiind infracționale, din motivul lipsei probelor concludente, pertinente sau utile ce ar demonstra vinovăția lui în comiterea infracțiunii de sustragere imputată. Însăși partea vătămată, confirmă că i-a transmis banii lui Butuc A. pentru afaceri, fapt relatat și în învinuire.

Astfel, consideră că pe faptul din speță s-au conturat raporturi juridico-civile, ce rezultă din înțelegerea între părți cu privire la desfacerea afacerilor comune, respectiv conform prevederilor art. 1 Protocolului nr. 4 al Convenției Europene a Drepturilor Omului - *„nimeni nu poate fi privat de libertate sa pentru singurul motiv că nu este în măsură să execute o obligație contractuală”*.

- avocații Ciobanu-Nițuleac Vladislav și Canțer Oleg în interesul părții vătămate Gudaitis Serghei, care au solicitat casarea sentinței în partea stabilirii pedepsei și achitării inculpatului de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 360 alin. (2) Cod penal, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri prin care Butuc Alexandru să fie condamnat pe toate capetele de acuzare, cu stabilirea pedepsei în conformitate cu legislația în vigoare, totodată, admiterea integrală a acțiunii civile înaintate.

În argumentare, apelanții au invocat că, inculpatul cunoștea de la mama sa, Butuc Tamara, despre faptul că partea vătămată îl caută în vederea recuperării banilor și actelor de identitate, iar argumentul apărării precum că lipsa actelor de identitate pentru Republica Moldova, nu împiedică partea vătămată de a se deplasa este neîntemeiată. În acest sens, legiuitorul nu indică în Codul penal, precum că este necesar de a se mai întruni și condiția imposibilității de a se deplasa peste hotarele Republicii Moldova, astfel consideră că pe acest capăt de învinuire vina inculpatului este pe deplin dovedită.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 mai 2013, au fost respinse, ca nefondate apelurile declarate de inculpatul Butuc

Alexandru și avocații Ciobanu-Nițuleac Vladislav, Canțer Oleg în numele părții vătămate Gudaitis Serghei, admis apelul acuzatorului de stat, casată sentința Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 26 februarie 2013, în partea stabilirii pedepsei și pronunțată în această parte o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care, Butuc Alexandru a fost condamnat:

- în baza art. 190 alin.(5) Cod penal, la 10 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții privind gestionarea mijloacelor bănești pe un termen de 5 ani;

- în baza art. 290 alin. (1) Cod penal, la 2 ani închisoare;

- în baza art. 292 alin.(1) Cod penal, la 3 ani închisoare.

În conformitate cu prevederile art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, definitiv i-a fost stabilită pedeapsa de 11 ani și 6 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții privind gestionarea mijloacelor bănești pe un termen de 5 ani.

În rest, sentința a fost menținută.

5. La adoptarea soluției date, instanța de apel a reținut că, instanța de fond a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării și just a ajuns la concluzia privind achitarea inculpatului în baza art. 360 alin. (2) Cod penal, din motiv că, fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, precum și, la vinovăția lui Butuc Alexandru în baza art. 190 alin. (5), 290 alin. (1) și art.292 alin.(1) Cod penal.

Instanța a conchis că, prima instanță just a stabilit că potrivit probelor prezentate de acuzare, vina inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzută de art. 360 alin. (2) Cod penal, nu a fost dovedită, iar îndoielile care nu au putut fi înlăturate au fost tratate în favoarea inculpatului.

Instanța de apel a menționat că, latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 360 alin. (2) Cod penal, constă în fapta prejudiciabilă concretizată în acțiunile de tănuire, păstrare a buletinului de identitate sau altor documente importante ale persoanei fizice. Astfel, tănuirea constituie acțiunea de ascundere a documentelor sau a celorlalte obiecte, astfel ca deținătorul să nu poată folosi de ele, iar prin noțiunea de păstrare, se înțelege deținerea ilegală, a buletinului sau a altor documente importante ale persoanei fizice în sfera de stăpânire a făptuitorului, asupra sa în locuință sau în altă încăpere. Scopul infracțiunii este unul special și anume de a limita libertatea persoanei, inclusiv

libertatea de circulație sau de a o lipsi de aceasta.

Astfel, instanța a conchis, că nu și-a găsit confirmare învinuirea adusă inculpatului, privind tănuirea actelor primite de la Gudaitis Serghei, pe care ultimul i le-a transmis benevol, iar în restituirea acestora nu i s-a refuzat.

La fel, în acțiunile lui Butuc A. lipsește scopul limitării libertății de circulație a părții vătămate Gudaitis Serghei, ultimul menționând personal, că din 2006 a transmis actele inculpatului, însă în tot acest timp a traversat de nenumărate ori frontiera Republicii Moldova, deținând actele Federației Ruse, fapt confirmat și de martorul Prodaniuc Oxana, care a declarat că, din anul 2008 se află în relații de concubinaj cu Gudaitis Serghei. Cu traiul sunt stabiliți în or. Sankt-Peterburg, Federația Rusă, însă de 2-3 ori pe lună vin în Republica Moldova.

Colegiul penal a concluzionat că, argumentul procurorului precum că, prin păstrarea actelor de identitate pe numele părții vătămate și pe numele fratelui acestuia, inculpatul avea drept scop limitarea libertății de circulație a lui Gudaitis Serghei și Gudaitis Alexei, nu și-a găsit confirmare or, ultimii dispuneau de alte acte de identitate, care le oferea libertatea în circulație, iar partea vătămată Gudaitis Serghei a trecut în această perioadă de nenumărate ori frontiera Republicii Moldova, deținând actele Federației Ruse, fapt despre care cunoștea inculpatul.

La fel, în această ordine de idei, instanța a stabilit că nu și-a găsit confirmare nici argumentele invocate în apelul avocaților Ciobanu-Nițuleac Vladislav și Canțer Oleg în numele părții vătămate Gudaitis Serghei, din care motiv acesta urmează a fi respins, ca neîntemeiat.

Totodată, instanța de apel a conchis că, instanța de fond corect a reținut ca probe ce confirmă vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 190 alin. (5), art.290 alin. (1), art.292 alin.(1) Cod penal și anume: - declarațiile părții vătămate Gudaitis Serghei; - a martorilor Butuc Tamara, Gudaitis Aculina, Fomina Valentina, Suhușin Alexandru, Mușcinski Al-dru, Busuioc Constantin, Prodaniuc Oxana, Guseva Agafia, precum și actele cauzei: - procesul-verbal de ridicare din 19.01.2012, - procesele-verbale de percheziție din 11.02.2012, - procesul-verbal de primire-predare a automobilului de model „Nissan Infiniti FX 35” cu n/î C NF 086 și tabela fotografică din 19.03.2012, - procesul-verbal de examinare a banilor din 15.03.2012, - raportul de constatare tehnico-științifică nr.491 din 23.03.2012, - rapoartele de expertiză nr. 617/618/619 din 13.03.2012 și nr.544, 545, 546 din

14.03.2012.

Instanța a menționat, că instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt, și de drept, just concluzionând că, Butuc A. a săvârșit infracțiunea de escrocherie, prevăzută la art. 190 alin.(5) Cod penal, comisă prin înșelăciune și abuz de încredere, care beneficia de încrederea deplină a părții vătămate Gudaitis S., activînd cu acesta și administrînd afacerile comune încă din anul 2005, care i-a acordat toate împuternicirile sale, pentru gestiunea afacerilor comune, a surselor financiare, pentru perfectarea actelor, fiind întocmită pe numele acestuia o procură pentru o perioadă îndelungată de timp.

La fel, nu și-a găsit confirmare argumentul inculpatului, precum că fiul său Butuc Alexandru, nu primea salariu de la SRL „Dettera”, societate unde activa în calitate de administrator și fondator, iar drept remunerație pentru munca sa, s-a hotărît să-i fie transmis automobilul de model „Nissan Infiniti FX 35”, cu n/î C NF 086, în cont de salariu, fapt ce nu a fost demonstrat nici în instanța de fond, cât și cea de apel, prin prezentarea cărorva înscrisuri sau alte dovezi care ar demonstra prestarea unei munci de către fiul inculpatului, în favoarea părții vătămate Gudaitis Serghei. În confirmarea celor nominalizate, instanța a indicat și depozițiile martorului Corcinschi Iurie, care a declarat că, nu are idee ce atribuție sau ce făcea fiul lui Butuc în afacerea lui Gudaitis cu Butuc și nici ce studii are acesta finalizate. Cunoaște că, mașina de model „Nissan Infiniti FX 35”, procurată și înregistrată, era din contul salariului fiului lui Butuc A., fiul acestuia avînd diverse activități cu calculatoarele, construcție, însă cu exactitate nu cunoaște.

Colegiul penal a conchis că, la materialele cauzei sunt prezente suficiente probe care dovedesc vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin.(5) Cod penal, iar faptul negării de către inculpat, au fost apreciate de către instanța de apel, drept o metodă de a se apăra și de a se eschiva de răspundere penală.

Totodată, instanța de fond a dat o apreciere critică argumentelor inculpatului, precum că substanțele explozive le păstra acasă pentru că, le-a găsit la cineva în garaj, iar armele de foc și munițiile le-a luat acasă la păstrare, pe motivul că, la comisariatul de poliție unde a activat anterior s-au pierdut toate registrele din cauza inundației or, inculpatul putea și trebuia să prevadă faptul că, deținerea în condiții casnice a astfel de obiecte pune în pericol atât viața sa, cât și a persoanelor din imediata sa apropiere, or astfel de obiecte au un regim de păstrare special iar păstrarea lor neautorizată, constituie infracțiune.

Referitor la măsura de pedeapsă stabilită inculpatului pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art.290 alin. (1), art.292 alin.(1) Cod penal, instanța de apel a reținut că aceasta este prea blândă în raport cu fapta comisă, fiind stabilită fără a ține cont de circumstanțele cauzei și gravitatea infracțiunilor, care fac parte din categoria celor mai puțin grave, ca urmare a acestora, scopul pedepsei penale nu va fi atins pe deplin, motiv pentru care instanța de apel a admis apelul acuzatorului de stat, cu casarea parțială a sentinței contestate, în partea stabilirii pedepsei, pronunțând o hotărâre nouă potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

Cît privește acțiunea civilă, instanța de apel a conchis că, instanța de fond corect a ajuns la concluzia de a încasa de la Butuc Alexandru în beneficiul lui Gudaitis Serghei prejudiciul material în sumă de 250 000 Euro, iar solicitarea părții vătămate împotriva inculpatului Butuc Al. privind recunoașterea dreptului de proprietate a lui Gudaitis Serghei asupra automobilului de model „Nissan Infiniti FX 35” cu n/î CNF 086 și transmiterea acestuia în posesia lui, fiind admisă în principiu, urmînd să fie soluționată în ordine civilă, deoarece de iure, proprietar al automobilului este Butuc Alexandru Alexandru, care nu este parte în procesul penal.

6. Împotriva hotărîrii judecătorești nominalizate a declarat recurs ordinar inculpatul Butuc Alexandru, care a solicitat casarea deciziei instanței de apel și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În argumentarea recursului, inculpatul a menționat că dînsul niciodată nu a negat primirea banilor de la S. Gudaitis, inclusiv pentru dezvoltarea afacerilor comune, fapt care se menționează clar chiar în învinuirea formulată în rechizitoriu. Niciodată el nu a intrat în posesia ilegală a banilor primiți de la Gudaitis S., ci a intrat în posesia lor datorită părții vătămate, care însuși a declarat în ședințele de judecată, că el a transmis bani pentru afacerile comune și procurare de apartament la inițiativa sa.

Instanța de judecată nu a specificat care anume ar fi fost angajamentul asumat de Butuc A., neavînd scopul de la bun început să îndeplinească acest angajament, care a fost termenul limită de îndeplinire a angajamentului, deoarece potrivit învinuirii unul din angajamentele sale era să primească banii și să asigure dezvoltarea afacerilor comune, ceea ce el a și făcut. Angajamentul de păstrare a banilor Butuc A. la fel l-a îndeplinit, la el fiind depistate suma de

114 000 Euro, astfel și-a executat și angajamentul de păstrare. În sentință este menționat, că inculpatul nu și-a îndeplinit angajamentul de a returna sumele înapoi, însă, chiar partea vătămată Gudaitis S. a declarat instanței, că Butuc A. niciodată nu i-a spus că refuză să-i transmită înapoi careva sume de bani. El a înțeles (și-a închipuit) că odată ce inculpatul nu era de găsit, apoi acesta ar fi avut scopul de însușire a banilor. Potrivit descifrărilor telefonice partea vătămată niciodată nu l-a căutat pe Butuc A. prin telefon în perioada vizată.

Lipsa scopului de însușire a terenului de pământ din r-nul Ștefan Vodă este dovedit prin declarațiile martorului Suhușin A., care a explicat că, la indicația lui Gudaitis S. loturile indicate, Suhușin A. le înregistra pe numele mamei lui Butuc A., Butuc Tamara, iar ultima se prezenta doar la încheierea contractelor de vânzare-cumpărare. Totodată, pământul nominalizat a fost procurat încă în an.2008, iar Gudaitis S. nu a prezentat careva dezacord pînă în anul 2012. Astfel, aceasta indică, că Butuc A. nu a avut scopul însușirii și nu a însușit banii destinați procurării pământului, iar cînd era în stare de arest mama sa a transmis terenul de pământ lui Gudaitis S. prin procură, la insistența acestuia. Nici Butuc Al., cît și Butuc Tamara nu au declarat vre-o dată că pământul este proprietatea lor, însăși partea vătămată Gudaitis S. a confirmat că Butuc Tamara nu considera că pământul este al ei sau al fiului ei, dar poate dispune de acest teren doar la acordul comun a lui S. Gudaitis și A. Butuc.

Instanța nu a luat în considerație probele prezentate de apărare, iar în motivarea sentinței de condamnare fiind extrase doar unele fragmente de texte, declarații, pe alocuri chiar schimonosiri. Potrivit învinuirii se pretinde, că Butuc A. a însușit mașina primită de la S. Gudaitis în Federația Rusă, pe care partea vătămată a procurat-o la prețul de 25 000 dolari, însă probele din dosar arată clar, că automobilul a fost procurat cu 800 000 ruble rusești, ceia ce constituie 4293 dolari SUA, dar nu 25 000 dolari cum este menționat în sentință.

Cît privește acțiunea civilă, consideră că aceasta a fost admisă neîntemeiat, deoarece în instanță au fost prezentate o mulțime de probe ce indică că o parte considerabilă din banii primiți de Butuc A. pentru dezvoltarea afacerilor au fost cheltuiți conform scopului, însă instanța a admis suma de 250 000 Euro. În această parte urmează de efectuat un calcul detaliat al relațiilor de afaceri și apoi de văzut care este soldul datoriei.

La fel, instanța a admis în principiu și acțiunea civilă cu privire la automobilul de model „Nissan Infiniti FX 35”, fără prezența în proces a

proprietarului legal Butuc Alexandru – junior, prin ce a limitat în drepturi persoana care nu a fost invitată în proces.

Totodată, este contrară legii hotărârea instanței cu privire la transmiterea la păstrare a automobilului Nissan Infiniti FX 35, părții vătămate Gudaitis Serghei, făcînd trimitere la prevederile art. 162 Cod de procedură penală, însă potrivit alin.(1) pct.4) al normei nominalizate, este prevăzut expres că, banii și alte valori dobîndite pe cale criminală sau asupra cărora au fost îndreptate acțiunile criminale se restituie proprietarului sau, după caz, se trec în venitul statului. Celelalte obiecte se predau proprietarilor legali, însă dacă aceștia nu sunt identificați, se trec în proprietatea statului, iar în caz de conflict referitor la apartenența acestor obiecte, litigiul se soluționează în ordinea procedurii civile. Proprietarul legal al automobilului în litigiu este Butuc Alexandru, fapt confirmat prin pașaportul tehnic și alte documente prezente la dosar, însă necătînd la aceasta a dispus transmiterea spre păstrare a automobilului părții vătămate.

Instanța de apel, nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, însă doar, și-a întemeiat concluzia prin niște fraze generale a unor declarații ale martorilor, precum și în decizia contestată se dă aprecierea unilaterală probelor acuzării, care se contrazic vădit și nu corespund adevărului.

La fel, instanței de judecată i-au fost prezentate mai multe cereri în care s-a solicitat administrarea probelor solicitate de inculpat, printre care audierea părții vătămate Gudaitis Serghei, a martorului Gudaitis Alexei, care nu au fost interogați nici la urmărirea penală, cît și nici în instanța de judecată, căruia real îi aparțin banii investiți în afacerile susținute de Butuc A. și Gudaitis S., examinarea înregistrărilor audio a convorbirilor telefonice, obligarea acuzatorului de stat în prezentarea documentelor ridicate în cadrul percheziției la domiciliul inculpatului, însă, deși instanța formal a admis aceste cereri, procurorul nu a prezentat probele solicitate, iar ulterior a trecut cu vederea și a emis decizia contestată.

În baza art. 414 alin. (3) Cod de procedură penală, a fost înaintat un demers de a fi interogați în Curtea de Apel martorii acuzării Suhușin A., Busuioc C., Mușcinschii A. și Prodaniuc O., declarațiile cărora din prima instanță se contestă, însă instanța de apel, fără nici o motivare a respins aceste demers.

Curtea de Apel motivându-și soluția a făcut trimitere la un șir de probe precum și declarațiile martorilor, care de fapt au fost contestate de inculpat, fără a fi invitați aceștia sau audiați. Astfel, în procesul-verbal al ședinței de judecată a fost menționat că probele indicate au fost citite și examinate, însă lipsesc.

Prin urmare, instanța de apel a casat sentința instanței de fond și a pronunțat o nouă hotărâre, întemeindu-și concluziile pe probele cercetate în prima instanță, iar aceasta contravine prevederilor legale stipulate în art. 414 alin. (3) și (6) Cod de procedură penală.

Totodată, a menționat că relațiile între inculpat și Gudaitis S. sunt relații de afaceri, recunoscute pe deplin de către inculpat, unde de către ultimul au fost prezentate dovezi de cheltuire a banilor destinați pentru afacerile comune și necesităților, niciodată nu a avut intenția de a însuși ceva, la ce instanța vădit a apreciat probele doar împotriva sa.

Consideră, că instanța de apel, pronunțând o nouă hotărâre în latura pedepsei, și-a bazat concluzia de vinovăție a lui Butuc A. pe declarațiile părții vătămate și a martorilor acuzării, dar nu a supus verificării și aprecierii în ansamblu un șir de alte probe care confirmă nevinovăția lui Butuc A. în cele incriminate.

6.1. Recurs suplimentar în numele inculpatului Butuc Al. a declarat și avocatul Cobzac Gh., care invocând temeiul de drept prevăzut la art. 427 alin.(1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță, argumentând că în ședințele de judecată a instanței de fond și apel au fost prezentate mai multe cereri în care s-a solicitat administrarea probelor apărării solicitate de inculpat și anume, audierea martorului Gudaitis Alexei, cărui real îi aparțin banii investiți în afacerile comune, examinarea înregistrărilor audio a convorbirilor telefonice efectuate de inculpatul Butuc A. în cadrul acestui dosar, să fie obligat procurorul să prezinte documentele ridicate la percheziția din domiciliul lui Butuc, solicitarea prin comisie rogatorie a audierii suplimentare a martorilor Nicolaeva, Avstriischii, Tughin, Borosovici, însă instanța unele cereri le-a respins, iar altele deși formal le-a admis, procurorul nu a prezentat probele solicitate, instanța trecând cu vederea acest fapt și a emis decizia pe care o consideră ilegală.

A menționat că după depunerea recursului de către inculpat au apărut

circumstanțe noi, și el a fost nevoit să depună recurs suplimentar, deoarece prin încheierile judecătorului de instrucție din 31 octombrie 2013 s-a constatat existența încălcărilor, însă examinarea plîngerilor nu este de competența lui. Prin urmare, încălcarea dreptului inculpatului la un proces echitabil este constatată, iar Butuc A. a fost lipsit de dreptul de a prezenta probe în apărarea sa și să-i fie acordată posibilitatea participării nemijlocite la examinarea probelor acumulate de procuror.

7. Judecînd recursurile ordinare declarate în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal consideră că recursurile urmează a fi respinse din următoarele considerente.

Conform art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces și numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără însă a i se agrava situația.

Drept temei pentru declararea recursului ordinar, inculpatul Butuc Alexandru a invocat prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, din care rezultă că hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul cînd instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Colegiul constată că nici unul din temeiurile, la care se referă autorul recursului, nu este aplicabil din punctul de vedere al prezenței erorii de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

Instanța de apel, examinînd apelurile inculpatului Butuc A., avocaților părții vătămate Gudaitis S., Ciobanu-Nițuleac Vl., Canțer Ol. și al acuzatorului de stat, a supus unei cercetări suplimentare și minuțioase toate probele administrate la dosar, inclusiv a audiat inculpatul Butuc Alexandru, a verificat și cercetat actele cauzei, care, fiind coroborate cu înscrisurile anexate la dosar și cu celelalte probe, au permis instanței de apel de a conchide că vina inculpatului Butuc Alexandru în săvîrșirea infracțiunilor prevăzute la art. 190 alin. (5), 290 alin. (1) și 292 alin. (1) Cod penal, este dovedită.

Fiind în prezența împrejurărilor, conform cărora probele administrate la dosar și anume: *declarațiile părții vătămate Gudaitis S., a martorilor Butuc T.,*

Gudaitis A., Fomina V., Suhușin A., Mușcinschi A., Busuioc C., Prodaniuc O., Guseva A., Corcinschi I., precum și actele cauzei: - *procesul-verbal de ridicare din 19.01.2012*, potrivit căruia au fost ridicate documentele ce au servit drept temei la înregistrarea automobilului de model „Infiniti FX 35” cu n/î C NF 086 (f.d.155-168, vol.II), - *procesul-verbal de percheziție din 11.02.2012*, efectuat la domiciliul lui Butuc Tamara, din str. Grădinilor 60, ap. 78, mun. Chișinău, în urma căruia au fost depistate și ridicate contractele de vânzare-cumpărare nr.1540 din 11.03.2009, nr.8707, nr.2402 din 31.03.2009, nr.1540 din 11.03.2009, nr.8707 din 17.11.2008, certificatul nr. 26 din 18.02.2010 eliberat de Primăria s. Talmaza, r-nul Ștefan Vodă, prin care se confirmă faptul că Primăria satului remite avizul de plată pe anul 2009, d-nei Butuc T., contractul nr. 6651 din 16.12.2010, contractul de vânzare-cumpărare nr.8066 din 10.07.2008, 23 bancnote a câte 500 euro, 1 bancnotă 100 dolari, 1 bancnotă 100 euro, 38 bancnote a câte 50 euro (f.d.94, vol.III), - *procesul-verbal de percheziție din 11.02.2012*, efectuat la domiciliul lui Butuc Al., din str. M. Costin 3/1, ap. 21, mun. Chișinău cu tabelul fotografic, unde au fost depistate și ridicate 229 bancnote a câte 500 euro, pistoale, puști cu țevă lisă, grenade din metal, cartușe (f.d.97-161, vol.III), - *procesul-verbal de primire-predare a automobilului de model „Nissan Infiniti FX 35” cu n/î C NF 086 și tabela fotografică din 19.03.2012* (f.d.177-183, vol.II), - *procesul-verbal de examinare a banilor din 15.03.2012 și ordonanța de recunoaștere a corpurilor delictive* (f.d.173-186, vol.III), - *procesul-verbal de ridicare din 14.01.2012* (f.d.194, vol.III), - *raportul de constatare tehnico-științifică nr. 491 din 23.03.2012* (f.d.200-210, vol.III), - *procesul-verbal de examinare a obiectelor și documentelor din 22.06.2012* (f.d.20-231, vol. IV), - *procesul-verbal de ridicare din 25.06.2012* (f.d. 2-20, vol.V), - *rapoartele de expertiză complexă fizico-chimice, balistice și tehnico-explozive nr. 617/618/619/ din 13.03.2012 și nr. 544, 545, 546 din 14.03.2012*, potrivit cărora s-a constatat, că obiectele depistate și ridicate în urma percheziției la domiciliul lui Butuc A., fac parte din categoria munițiilor, a substanțelor explozive brizante, a armelor de foc și sunt utile pentru aplicarea după destinație (f.d.17-33, 36-51, vol.I), confirmă cu certitudine faptul că Butuc A. a săvârșit dobândirea ilicită a sumei de 45 000 euro de la Gudaitis S., prin înșelăciune și abuz de încredere, din care, ulterior a procurat 50 ha de teren agricol în s. Talmaza, r-nul Ștefan Vodă, a sumei de 250 000 euro, a automobilului de model „Nissan Infiniti FX 35” cu n/î CNF 086, precum și a păstrat ilegal arme de foc, muniții, și substanțe explozive, fără autorizația corespunzătoare, iar instanțele ierarhic inferioare just au constatat că probele

prezentate de acuzare dovedesc vinovăția acestuia în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 190 alin.(5), 290 alin.(1) și 292 alin.(1) Cod penal, totodată, corect au concluzionat că prin aceste probe nu este confirmată tănuirea și păstrarea buletinelor de identitate și alte documente importante ale persoanelor fizice, cu intenția de a limita libertatea lor de circulație, sau de a o lipsi de aceasta.

Astfel, Colegiul penal consideră că aceste constatări au permis instanței de apel să conchidă asupra legalității și temeiniciei concluziei primei instanțe, corect fiind menținută sentința, prin care A. Butuc a fost achitat în baza art. 360 alin.(2) Cod penal, și casată parțial sentința în partea stabilirii pedepsei pe celelalte capete de învinuire.

Argumentele recurentului, precum că probele administrate au fost apreciate incorect și unilateral, în opinia Colegiului, sînt neîntemeiate. Instanța ierarhic inferioară, reieșind din prevederile legale nominalizate, au dat o apreciere corectă declarațiilor părții vătămate Gudaitis S., a martorilor, precum și celorlalte probe, care au fost analizate în ansamblu, în mod obiectiv.

La fel, instanța de recurs consideră neîntemeiate argumentele inculpatului, precum că instanța de apel și-a întemeiat concluziile pe probele cercetate de prima instanță, necătfînd la faptul că ele, și anume declarațiile părții vătămate și a martorilor, nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel, Colegiul constată că, conform procesului-verbal al ședinței de judecată (f.d.162-188, 209-215, vol.VII), instanța de apel a verificat alte probe care confirmă vinovăția lui Butuc Alexandru.

Cît privește afirmațiile cu privire la faptul că contrar prevederilor art. 414 alin. (3) Cod de procedură penală, instanța de apel deși a admis demersul apărării privind audierea în ședință a părții vătămate Gudaitis S. și a martorului Gudaitis A., a ignorat demersul și a examinat cauza fără audierea lor, instanța de recurs menționează că, potrivit materialelor cauzei, instanța de apel a pus în sarcina acuzatorului de stat asigurarea prezenței acestora în ședința de judecată, care, a întreprins toate măsurile privind asigurarea prezenței lor, cît și a martorilor.

Conform procesului-verbal al instanței de apel din 18 aprilie 2013, s-au prezentat procurorul, avocatul Mîrzîncu A. în numele inculpatului Butuc A., partea vătămată Gudaitis S., avocații părții vătămate Ciobanu-Nițuleac V., Canțer O. și martorii Busuioc C., Suhușin A., Mușinschi A. și Prodaniuc O., însă nu a fost escortat inculpatul Butuc A., prezentînd o cerere în acest sens,

solicitînd amînarea ședinței de judecată pe motivul că nu a încheiat contract cu avocatul ales, din care motiv ședința de judecată a fost amînată pentru data de 02.05.2013, ora 11.00 (f.d.129-130, vol.VII).

La 02.05.2013, atît avocatul Cobzac Gh. care acordă asistență juridică în bază de contract inculpatului Butuc A., cît și inculpatul au depus cereri de amînare a judecării cauzei, necătiînd la faptul că în ședința instanței de apel s-au prezentat participanții la proces și părțile citate pe dosar (partea vătămăată Gudaitis S., martorii Busuioc C., Suhușin A., Mușinschi A., Prodaniuc O., Gudaitis A.), motiv pentru care cauza a fost amînată pentru data de 08.05.2013 (f.d.141, vol.VII).

Ulterior, la data și ora fixată, ședința de judecată a fost amînată pentru data de 16.05.2013, ora 13.00.

La ședința de judecată din 16.05.2013, s-au prezentat acuzatorul de stat, inculpatul Butuc A. și avocatul acestuia Cobzac Gh., avocații părții vătămăate Ciobanu-Nițuleac V. și Canțer O., dar nu s-a prezentat partea vătămăată Gudaitis Serghei, care a depus o cerere în adresa instanței de apel, solicitînd examinarea cauzei penale în privința lui Butuc A. în lipsa sa, din motivul că nu va fi pe teritoriul R. Moldova, iar instanța de apel, consultînd opinia părților, inclusiv a inculpatului și a avocatului acestuia, a dispus posibilă începerea examinării cauzei penale în lipsa părții vătămăate (f.d. 154, 162-163, vol.VII).

Mai mult ca atît, instanța menționează că partea vătămăată Gudaitis S. a fost audiat în cadrul ședinței instanței de fond în ședințele de judecată din 20.08.2012, 22.08.2012, 26.09.2012, 24.10.2012, 24.12.2012 (f.d.39-44, 66, 107, 189-191, vol.VI), în prezența acuzatorului de stat, avocatului părții vătămăate, inculpatului Butuc A. și avocatului acestuia Cobzac Gh. în bază de contract, cu asigurarea posibilității părților de a le adresa întrebări părții vătămăate.

Cît privește argumentul invocat de inculpat precum că instanței de apel au fost prezentate mai multe cereri în care s-a solicitat examinarea înregistrărilor audio a convorbirilor telefonice efectuate de către inculpat, precum și să fie obligat procurorul să prezinte documentele ridicate în cadrul percheziției la domiciliul lui Butuc A., instanța de recurs le consideră ca fiind declarative și menționează că, la materialele cauzei este anexat răspunsul nr. 5765 din 22.04.2013 a Procurorului în Procuratura sect. Rîșcani, mun. Chișinău, I. Brînză, potrivit căruia inculpatul Butuc A. a fost informat că, *„cu excepția documentelor primite în ședința de judecată din 14.01.2013, în prezența apărătorului Gheorghe Cobzac, cît și a celor care au fost supuse examinării procesuale în cadrul*

urmăririi penale în cauza nr. 2012028105, toate documentele și obiectele solicitate, expuse în prealabil într-un act de predare-primire, în baza cererii și permisiunii Dvs., din 18.01.2013, au fost transmise contra semnătură D-nei Butuc Tamara". La fel, prin răspunsul nr. 6-38/2012-126 din 24.12.2012, procurorul secției control al activității operative de investigații și asigurare a regimului secret al Procuraturii Generale, A. Stîngaci, a comunicat inculpatul Butuc A., că „în rezultatul controlului efectuat s-a stabilit, că urmărirea penală în cauza penală nr. 2011928147 a fost finisată la 03.07.2012. Din cauza penală au fost disjuncte într-o procedură separată materialele privind interceptarea convorbirilor telefonice, care au fost anexate la cauza penală nr. 2012028105, pornită în privința sa” (f.d.158, vol.VII).

Totodată, temeiul invocat de recurent privitor la latura civilă, precum că instanța neîntemeiat a admis în principiu acțiunea civilă, referitor la automobilul de model „Nissan Infiniti FX 35”, cu n/î C NF 086, fără prezența în proces a proprietarului legal Butuc A., limitîndu-l pe ultimul în drepturi, instanța menționează că, acesta nu este lipsit de dreptul de a intenta o acțiune civilă în instanța de judecată, pe cazul dat.

Astfel, decizia instanței de apel cuprinde fondul apelurilor și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea și admiterea acestora, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

Prin urmare, argumentele inculpatului Butuc A., precum că acesta nu a comis infracțiunile pentru care a fost condamnat, sunt neîntemeiate și contravin materialelor din dosar, iar nerecunoașterea vinovăției de către inculpat urmează a fi apreciată drept o modalitate de exercitare a dreptului la apărare, inculpatul urmărind scopul de a se eschiva de la răspunderea penală.

Colegiul penal lărgit constată că acțiunilor inculpatului Butuc A. li s-a dat o apreciere și încadrare juridică corectă, iar măsura de pedeapsă acestuia i s-a stabilit cu respectarea prevederilor art. 61, 75 Cod penal, ținîndu-se seama de gradul prejudiciabil al faptelor comise, de persoana celui vinovat, de toate circumstanțele cauzei, care agravează ori atenuează răspunderea, fiindu-i numită o pedeapsă în limitele sancțiunii normei penale în baza căroră a fost declarat vinovat, astfel temeiuri de a interveni în hotărîrea judecătorească în această parte la fel nu s-au stabilit.

Astfel, Colegiul conchide că la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise la art.414-419 Cod de

procedură penală și a pronunțat o hotărâre legală și întemeiată, iar temei legal pentru admiterea recursului ordinar declarat de inculpatul Butuc Alexandru nu există și, potrivit legii, se impune respingerea lui ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Referitor la recursul suplimentar declarat de avocatul Cobzac Gheorghe în numele inculpatului Butuc Alexandru

Colegiul penal menționează că recursul suplimentar declarat de avocatul Cobzac Gheorghe în numele inculpatului Butuc A., urmează a fi respins, din motiv că acesta este depus peste termen.

În conformitate cu prevederile art. 422 Cod de procedură penală (modificat în redacția Legii nr. 66 din 05.04.2012, care a intrat în vigoare la 27.10.2012), termenul de recurs este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

Astfel, decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 mai 2013, care se contestă a fost pronunțată integral la 16 iulie 2013, iar recursul suplimentar declarat de avocatul Cobzac Gh. în numele inculpatului Butuc Alexandru a fost înregistrat la Curtea Supremă de Justiție la 10 ianuarie 2014 (f.d.102-103), după expirarea termenului legal de declarare a recursului ordinar.

În speța dată, durata termenului de recurs de 30 zile se calculează începând cu 17 iulie 2013 și se epuizează la 15 august 2013.

Colegiul penal remarcă că, legea procesual - penală nu face careva mențiuni referitor la declararea suplimentară a recursului ordinar și nu stabilește alte termene pentru actele suplimentare, decât cele prevăzute la art. 422 Cod de procedură penală.

De aceea, persoanele indicate în dispoziția art. 421 Cod de procedură penală, care au declarat în termen recurs ordinar, iar ulterior au depus recursuri suplimentare, acestea se vor considera ca depuse în termen, dacă ele se încadrează în termenul de 30 zile de la data pronunțării deciziei instanței de apel.

Colegiul penal conchide că, recursul suplimentar declarat de avocatul Cobzac Gheorghe în numele inculpatului Butuc Alexandru, este depus peste termenul legal, prevăzut de art. 422 Cod de procedură penală, deoarece termenul de declarare a recursului împotriva deciziei instanței de apel a expirat la data de 15 august 2013.

Prezența circumstanțelor nominalizate permit instanței de recurs să concluzioneze asupra inadmisibilității recursului suplimentar declarat de avocatul Cobzac Gheorghe în numele inculpatului Butuc Alexandru, ca fiind declarat peste termen.

8. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibile, recursurile ordinare declarate de inculpatul Butuc Alexandru și avocatul acestuia Cobzac Gheorghe, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 mai 2013, în cauza penală în privința lui *Butuc Alexandru Ion*, cu menținerea hotărârii contestate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 03 iunie 2014, ora 09⁵⁰.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Constantin Alerguș

Ghenadie Nicolaev

Nicolae Gordilă

Vladimir Timofti